

23 Φεβρουαρίου, 1995

[ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ,  
ΜΕΣΩ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 773/93)

- 
- 5 Εκπαιδευτικοί Λειτουργοί — Προαγωγές — Ο περί Δημοσίας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμος (Ν. 10/69) (όπως τροποποιήθηκε) Άρθρα 35, 35Α και 35Β — Επιλογή βάσει μονάδων — Συνέπεια η αδυναμία απόδοσης ειδικού βάρους σε επί μέρους αποτιμώμενα σε μονάδες στοιχεία — Σημασία τους αντανακλάται στις μονάδες — Αυτό ισχύει και για την προσωπική συνέντευξη.
- 10 Εκπαιδευτικοί Λειτουργοί — Προαγωγές — Η γνώμη του Διευθυντή για την απόδοση των υποψηφίων στην προσωπική συνέντευξη — Δεν αποτελεί εισήγηση — Δεν συσταθμίζεται από την Ε.Ε.Υ. — Δεν απαιτείται αιτιολογία για διαφορετική αξιολόγηση από την Ε.Ε.Υ.
- 15 Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Ισχυρισμός περί αντισυνταγματικότητας — Πρέπει να προσδιορίζεται με ακρίβεια — Υιοθέτηση της *Ματθαίου v. Δημοκρατίας* — Ατεκμηρίωτοι οι σχετικοί ισχυρισμοί στην εξετασθείσα υπόθεση.
- 20 Εκπαιδευτικοί Λειτουργοί — Προαγωγές — Αρχαιότητα — Αποτιμηση της σε μονάδες — Το Άρθρο 35Β (4) (γ) δεν εισάγει συγκριτικό μηχανισμό — Καθορίζει τις μονάδες ως προς την αρχαιότητα για τον κάθε λειτουργό.

Ο αιτητής προσέβαλε την προαγωγή των ενδιαφερομένων μερών σε Βοηθούς Διευθυντές Σχολείων Μέσης Τεχνικής Εκπαίδευσης.

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι :

1. Αυτές οι προαγωγές, όπως ορίζει το Άρθρο 35Γ του περί Δημοσίας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμου του 1969 (Ν. 10/69 όπως τροποποιήθηκε), γίνονται σύμφωνα με τις διατάξεις των Αρθρων 35, 35Α και 35Β. Κατά το Άρθρο 35Β(10)(β) η επιλογή των καλύτερων γίνεται αφού ληφθούν υπόψη οι μονάδες που έχει κάθε υποψήφιος στον κατάλογο. Επομένως, δεν εγείρεται ζήτημα ειδικού βάρους του ενός ή του άλλου κριτηρίου. Η σημασία του καθενός αντανακλάται στον αριθμό των μονάδων που προνοούν γι' αυτό οι ρητές διατάξεις του Νόμου. 5  
10

Ισχύει το ίδιο και ως προς την προσωπική συνέντευξη. Ορίζεται ως συμπληρωματικό στοιχείο ορισμένης επενέργειας. Μπορεί να οδηγήσει σε αύξηση των μονάδων, μέχρι 5 αφού συνυπολογιστεί το περιεχόμενο των προσωπικών φακέλων και των φακέλων των Υπηρεσιακών Εκθέσεων. 15

2. Ο ισχυρισμός του αιτητή πως παραγνωρίστηκε χωρίς ειδική αιτιολόγηση "η εισήγηση του Διευθυντή υπέρ του αιτητή", δηλαδή η γνώμη του Διευθυντή πως απέδωσε εξαιρετα στη συνέντευξη ενώπιον της ΕΕΥ, παραγνωρίζει την πρόνοια του Νόμου. Ο Διευθυντής δεν προβαίνει σε εισήγηση. Εκφέρει κρίση για την απόδοση των υποψηφίων που όμως δεν περιλαμβάνεται μεταξύ των στοιχείων που η ΕΕΥ οφείλει να συσταθμίσει. Η διαφορετική κρίση του Διευθυντή δεν δεσμεύει την ΕΕΥ ούτε δημιουργεί υποχρέωση αιτιολόγησης της απόκλισης από αυτή. 20  
25

3. Ισχυρισμοί για αντισυνταγματικότητα πρέπει να προσδιορίζονται με ακρίβεια. Ο αιτητής περιορίστηκε στην πρόταση πως η "σημείωση Ι" στο σχέδιο υπηρεσίας τον "θέτει σε δυσμενή θέση". Οι καθ' ων η αίτηση επικαλέστηκαν το πιο κάτω απόσπασμα από την απόφαση του δικαστή Σ. Νικήτα στην υπόθεση *Νίκη Ματθαίου ν. Κυπριακής Δημοκρατίας*, σε σχέση με πανομοιότυπο ισχυρισμό: 30  
35

"Στην προκείμενη περίπτωση και οι δύο ενδιαφερόμενοι είναι κάτοχοι διπλώματος. Η.Τ.Ι. Πληρούσαν επομένως τον παραπάνω όρο του σχεδίου υπηρεσίας εκπαιδευτή στο οποίο παραπέμπει το σχέδιο υπηρεσίας της επίδικης θέσης. Ορθά λοιπόν θεωρήθηκαν προσοντούχοι. Μπορεί εδώ να αναφερθεί ότι έχει εγερθεί θέμα αντισυνταγματικότητας της παραγράφου 1. Έγινε όμως με τόσο γενικευμένο και αόριστο τρόπο που δεν επιδέχεται εξέταση. Εν πάση περιπτώσει δεν κατανοώ πως η αιτήτρια 40

βρέθηκε σε δυσμενή θέση εφόσον το δίπλωμά της την καθιστούσε υποψήφια για διορισμό".

5 Η απαντητική αγόρευση για τον αιτητή προσθέτει μόνο την εισήγηση πως "μπορεί το Δικαστήριο και από μόνο του να εξετάσει" το θέμα της αντισυνταγματικότητας, που είναι αντίθετη προς τη νομολογία, και συμπληρώνεται με τη φράση "προκαλεί ανισότητα μεταξύ υποψηφίων και βάζει σε ίση βάση πρόσωπα με διαφορετικά προσόντα".

10 Υιοθετείται η απόφαση στην πιο πάνω υπόθεση.

4. Το Άρθρο 35B(4)(γ) δεν εισάγει συγκριτικό μηχανισμό.

15 Καθορίζει τις μονάδες ως προς την αρχαιότητα για τον κάθε λειτούργό.

*Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.*

20 Αναφερόμενες υποθέσεις:

*Λιμνάτου κ.ά. ν. Δημοκρατίας (1990) 3 Α.Α.Δ. 4057,*

*Γενακρίτου κ.ά. ν. Δημοκρατίας (1992) 4 Α.Α.Δ. 2346,*

25 *Improvement Board of Aylesjia v. Constantinou (1967) 1 C.L.R. 167,*

*G.A.P. Estates Ltd v. Δημοκρατίας (1991) 3 Α.Α.Δ. 449,*

*Ματθαίου ν. Δημοκρατίας (1994) 4 Α.Α.Δ. 1787,*

30 *Αντωνιάδης ν. Δημοκρατίας (1995) 4 Α.Α.Δ. 187,*

*Γεωργίου κ.ά. ν. Δημοκρατίας (1989) 3 Α.Α.Δ. 1443,*

35 *Δημοκρατία ν. Χαραλαμπίδης (1995) 3 Α.Α.Δ. 53.*

**Προσφυγή.**

40 Προσφυγή εναντίον της απόφαση των καθ' ων η αίτηση, με την οποία προήχθησαν τα ενδιαφερόμενα μέρη στη θέση Βοηθού Διευθυντή Σχολείων Μέσης Τεχνικής Εκπαίδευσης, αντί του αιτητή.

*Α. Γεωργίου, για τον Αιτητή.*

*P. Παπαέτη, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση.*

*Cur. adv. vult.*

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δ.: Η αριθμητική αποτίμηση των κριτηρίων της αξίας, των προσόντων και της αρχαιότητας έφερε τους Θ. Αντωνιάδη και Ι. Τερτζή πρώτους στη σειρά και η Επιτροπή Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας στις 24 Ιουνίου 1993 τους προήγαγε στη θέση Βοηθού Διευθυντή Σχολείων Μέσης Τεχνικής Εκπαίδευσης για την ειδικότητα της Μηχανολογίας/Μηχανικού αυτοκινήτων. 5  
10

Ο αιτητής καταλογίζει στη Συμβουλευτική Επιτροπή και κατ' επέκταση στην ΕΕΥ σφάλματα κατά την αριθμητική αποτίμηση. Αυτούς τους ισχυρισμούς θα τους εξετάσω ένα προς ένα. Ταυτόχρονα, όμως, διεκδικεί έκδηλη υπεροχή με αναφορά είτε στην καλύτερη απόδοση του στις προσωπικές συνεντεύξεις ενώπιον της ΕΕΥ είτε στα προσόντα και στην αρχαιότητά του γενικά. Δεν υπάρχει περιθώριο για τέτοιας μορφής ξεχωριστή σύγκριση των υποψηφίων. Αυτές οι προσαγωγές, όπως ορίζει το άρθρο 35Γ του περί Δημοσίας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμου του 1969 (Ν. 10/69 όπως τροποποιήθηκε), γίνονται σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 35, 35Α και 35Β. Κατά το άρθρο 35Β(10)(β) η επιλογή των καλύτερων γίνεται αφού ληφθούν υπόψη οι μονάδες που έχει κάθε υποψήφιος στον κατάλογο. Επομένως, δεν εγείρεται ζήτημα ειδικού βάρους του ενός ή του άλλου κριτηρίου. Η σημασία του καθενός αντανακλάται στον αριθμό των μονάδων που προνοούν γι' αυτό οι ρητές διατάξεις του Νόμου. 15  
20  
25

Ισχύει το ίδιο και ως προς την προσωπική συνέντευξη. Ορίζεται ως συμπληρωματικό στοιχείο ορισμένης επένεργειας. Μπορεί να οδηγήσει σε αύξηση των μονάδων, μέχρι 5 αφού συνυπολογιστεί το περιεχόμενο των προσωπικών φακέλων και των φακέλων των υπηρεσιακών εκθέσεων. Ο αιτητής κρίθηκε από την ΕΕΥ ως πάρα πολύ καλός ενώ τα ενδιαφερόμενα μέρη ως καλός και πολύ καλός αντίστοιχα. Αυτή η αξιολόγηση βρήκε το αντίκρουσμά της στην βαθμολογία αφού προστέθηκαν τέσσερις βαθμοί στον αιτητή και δύο και τρεις στα ενδιαφερόμενα μέρη, αντίστοιχα. Επισημαίνω πως δεν έχει εγερθεί ζήτημα ως προς την αιτιολόγηση της σχετικής απόφασης της ΕΕΥ. Αντίθετα ο αιτητής την επικαλείται. Ο ισχυρισμός του αιτητή πως παραγνωρίστηκε χωρίς ειδική αιτιολόγηση "η εισήγηση του Διευθυντή υπέρ του αιτητή", δηλαδή η γνώμη του Διευθυντή πως απέδωσε εξαίρετα στη συνέντευξη ενώπιον της ΕΕΥ, παραγνω- 30  
35  
40

5 ρίζει την πρόνοια του Νόμου. Ο Διευθυντής δεν προβαίνει σε εισήγηση. Εκφέρει κρίση για την απόδοση των υποψηφίων που όμως δεν περιλαμβάνεται μεταξύ των στοιχείων που η ΕΕΥ οφείλει να συσταθμίσει. Η διαφορετική κρίση του Διευθυντή δεν δεσμεύει την ΕΕΥ ούτε δημιουργεί υποχρέωση αιτιολόγησης της απόκλισης από αυτή. (Βλ. *Αλίκη Λιμνάτου και Άλλοι ν. Δημοκρατίας* (1990) 3 Α.Α.Δ. 4057 και *Χαρά Γενακρίτου και Άλλοι ν. Δημοκρατίας* (1992) 4 Α.Α.Δ. 2346.)

10 Ο αιτητής πρόβαλε τον ισχυρισμό πως τα ενδιαφερόμενα μέρη δεν καλύπτονταν από τα Σχέδια Υπηρεσίας και πως η ΕΕΥ πλα-  
 15 νημένα έκρινε διαφορετικά αφού έλαβε υπόψη λανθασμένο σχέδιο υπηρεσίας δηλαδή εκείνο του χρόνου διορισμού τους στην Εκπαιδευτική Υπηρεσία. Ο παράλληλος ισχυρισμός του αιτητή  
 20 πως η Σημείωση του Σχεδίου Υπηρεσίας που καλύπτει το ένα από τα ενδιαφερόμενα μέρη αντίκειται στη συνταγματική αρχή της ισότητας είναι, βέβαια, αντιφατικός αλλά δεν θα χρειαστεί να δω το ζήτημα από αυτή τη σκοπιά. Διαπιστώνεται πως η ΕΕΥ δεν έχει υποπέσει στην πλάνη που αναφέρθηκε. Η Συμβουλευτική  
 25 Επιτροπή και η ΕΕΥ ασχολήθηκαν ειδικά με τα προσόντα των υποψηφίων. Η ΕΕΥ μάλιστα εξέτασε και ενστάσεις, όχι του αιτητή, ως προς αυτά. Η αναφορά τους στο Σχέδιο Υπηρεσίας σαφώς παραπέμπει σε εκείνο της κενής θέσης. Στην περίπτωση μάλιστα του Θ. Αντωνιάδη, στον οποίο αφορούσε η ένσταση, προσδιορίζει  
 30 ειδικά την παράγραφο (β) της Σημείωσης στο Σχέδιο Υπηρεσίας.

Ισχυρισμοί για αντισυνταγματικότητα πρέπει να προσδιορίζονται με ακρίβεια. (Βλ. *The Improvement Board of Aylenja v. Andreas Constantinou* (1967) 1 C.L.R. 167, *G.A.P. Estates Ltd v. Δημοκρατία* (1991) 3 Α.Α.Δ. 449). Ο αιτητής περιορίστηκε στην πρόταση πως η "σημείωση Γ" στο σχέδιο υπηρεσίας τον  
 35 "θέτει σε δυσμενή θέση". Οι καθ' ων η αίτηση επικαλέστηκαν το πιο κάτω απόσπασμα από την απόφαση του δικαστή Σ. Νικήτα στην υπόθεση *Νίκη Ματθαίου ν. Κυπριακής Δημοκρατίας* (1994) 4 Α.Α.Δ. 1787, σε σχέση με πανομοιότυπο ισχυρισμό:

40 "Στην προκείμενη περίπτωση και οι δύο ενδιαφερόμενοι είναι κάτοχοι διπλώματος Η.Τ.Ι. Πληρούσαν επομένως τον παραπάνω όρο του σχεδίου υπηρεσίας εκπαιδευτή στο οποίο παραπέμπει το σχέδιο υπηρεσίας της επίδικης θέσης. Ορθά λοιπόν θεωρήθηκαν προσοντούχοι. Μπορεί εδώ να αναφερθεί ότι έχει εγερθεί θέμα αντισυνταγματικότητας της παραγράφου Ι. Έγινε όμως με τόσο γενικευμένο και αόριστο τρόπο που δεν επιδέχεται εξέτασης. Εν πάση περιπτώσει δεν κα-

τανού πως η αιτήτρια βρέθηκε σε δυσμενή θέση εφόσον το δίπλωμά της την καθιστούσε υποψήφια για διορισμό".

Η απαντητική αγόρευση για τον αιτητή προσθέτει μόνο την εισήγηση πως "μπορεί το Δικαστήριο και από μόνο του να εξετάσει" το θέμα της αντισυνταγματικότητας, που είναι αντίθετη προς τη νομολογία, και συμπληρώνεται με τη φράση "προκαλεί ανισότητα μεταξύ υποψηφίων και βάζει σε ίση βάση πρόσωπα με διαφορετικά προσόντα".

Υιοθετώ την απόφαση στην πιο πάνω υπόθεση. (Βλ. επίσης *Αντώνης Αντωνιάδης ν. Κυπριακής Δημοκρατίας* (1995) 4 Α.Α.Δ. 187). Και εδώ ο αιτητής κρίθηκε ότι κατείχε τα προσόντα του Σχεδίου Υπηρεσίας. Οι ισχυρισμοί για αντισυνταγματικότητα για το γενικό λόγο που δόθηκε είναι ατεκμηρίωτοι. Επιπρόσθετα, επισημαίνω πως η σημείωση στο Σχέδιο Υπηρεσίας συνιστά ειδική ρύθμιση για "τεχνολόγους και εκπαιδευτές που βρίσκονταν στην υπηρεσία την 31 Μαρτίου 1981". Ο ίδιος ο αιτητής, όπως προκύπτει, ήταν προάξιμος ως εκπαιδευτής τότε, δυνάμει της παραγράφου (β) της Σημείωσης. Η εισήγησή του για άνιση ή δυσμενή μεταχείριση παραγνωρίζει το γεγονός ότι η παράγραφος (α) της Σημείωσης αναφέρεται σε τεχνολόγους. Βλέπω στην αγόρευση του αιτητή και τον ισχυρισμό πως η "Σημείωση Γ" του Σχεδίου Υπηρεσίας "έγινε καθ' υπέρβαση του βασικού Νόμου" που είναι εντελώς γενικός και αόριστος.

Ο αιτητής πρόβαλε σειρά ισχυρισμών σε σχέση με την αριθμητική αποτίμηση που έκαμε η Συμβουλευτική Επιτροπή, την ένσταση που υπέβαλε, την απόφαση της ΕΕΥ ως προς αυτή και την τελική κρίση αναφορικά με τη βαθμολογία των υποψηφίων. Τους καταγράφω μαζί με την απόφαση στην οποία έχω αχθεί σε σχέση με τον καθένα από αυτούς:

1. Ο αιτητής υποστηρίζει πως κακώς δεν δόθηκαν και στον ίδιο μονάδες για επιπρόσθετο προσόν αφού ενώ είχε μόνο ένα δίπλωμα αυτό θα έπρεπε να μετρήσει και ως βασικό και ως μεταπτυχιακό, ισοδύναμο με MSc. επικαλέστηκε το εκπαιδευτικό σύστημα της χώρας στην οποία σπούδασε σύμφωνα με το οποίο στο πλαίσιο ενιαίου κύκλου σπουδών αποκτάται δίπλωμα ή τίτλος MSc που εμπεριέχει και βασικό δίπλωμα BSc. Ο ίδιος ο αιτητής υπέβαλε ένσταση στην παραχώρηση μονάδων για πρόσθετο προσόν στο Θ. Αντωνιάδη και η ένστασή του έγινε δεκτή εφόσον αυτό το προσόν είχε ήδη ληφθεί υπόψη και οδήγησε στην απόκτηση δικαιώματος υποψηφιότητας για τη θέση του

Βοηθού Διευθυντή. Επομένως, αφαιρέθηκαν από τη τελική βαθμολογία του Θ. Αντωνιάδη δυο βαθμοί γι' αυτό το λόγο. Η παράλληλη εισήγηση του αιτητή ως προς το δικό του πτυχίο απολήγει σε πρόταση να μετρήσει διπλά παρά το γεγονός ότι δέχεται, όπως δήλωσε, ότι τέτοια αποτίμηση θα ήταν ανεπίτρεπτη. (Βλ. συναφώς *Ανδρέας Γεωργίου και Άλλοι ν. Δημοκρατίας* (1989) 3 Α.Α.Δ. 1443). Η εξήγηση του αιτητή πως είχε βασικό και μεταπτυχιακό προσόν και πως η ΕΕΥ όφειλε να ερευνήσει το θέμα ενόψει του είδους του πτυχίου του, παραγνωρίζει το γεγονός ότι ουδέποτε ο αιτητής ήγειρε τέτοια διεκδίκηση ή θέμα σε σχέση με την αξιολόγηση του πτυχίου του. Στη τωρινή μάλιστα διαδικασία, όπως είδαμε, ο αιτητής υπέβαλε ένσταση με την οποία ήγειρε τα συγκεκριμένα σημεία ως προς τα οποία κατά την άποψή του έσφαλε η Συμβουλευτική Επιτροπή χωρίς να περιλάβει σ' αυτά τέτοιο ισχυρισμό. Κάτω από αυτές τις συνθήκες, δεν συμφωνώ πως όφειλε η ΕΕΥ με δική της πρωτοβουλία να ερευνήσει τέτοιο ζήτημα και δεν διαπιστώνω οποιοδήποτε σφάλμα στο χειρισμό που έγινε. (Βλ. συναφώς την υπόθεση *Κυπριακή Δημοκρατία ν. Χαράλαμπος Χαραλαμπίδης* (1995) 3 Α.Α.Δ. 53.)

2. Αφαιρέθηκε η βαθμολογία του Ι. Τερζή για το 1983 και 1984, υπάρχει μια διαφορά στα χρόνια υπηρεσίας του Ι. Τερζή συγκριτικά με προηγούμενο κατάλογο που έχει αναρτηθεί στον οποίο γίνεται αναφορά σε τέσσερα έτη υπηρεσίας του ενώ στον τελευταίο σε 55 μήνες, και γενικά δεν αποτιμήθηκαν ορθά η αρχαιότητα, η αξία και τα προσόντα των ενδιαφερομένων μερών. Επιπλέον, δόθηκε στον Ι. Τερζή μια μονάδα δύναμει του άρθρου 35B(4)(β) χωρίς την ειδική αιτιολογία που απαιτείται. Ο επιπρόσθετος ισχυρισμός του αιτητή πως δεν του προστέθηκαν 54 μήνες προϋπηρεσίας σε σχέση με την αρχαιότητά του εγκαταλείφθηκε αφού διαπίστωσε και ο ίδιος πως στην πραγματικότητα αυτή η προϋπηρεσία λήφθηκε υπόψη και αποτιμήθηκε.

Είναι ορθή η άποψη των καθ' ων η αίτηση πως τίποτε από τα πιο πάνω δεν στοιχειοθετεί λόγο ακυρότητας. Μετά από ένσταση άλλων υποψηφίων ως προς τις μονάδες αρχαιότητας του Ι. Τερζή, η ΕΕΥ έκρινε ότι ορθά δεν είχε υπολογιστεί η βαθμολογία του Ι. Τερζή για το 1983 - 1984, για λόγο που παρατέθηκε και δεν υπάρχει επιχείρημα ως προς οποιοδήποτε σφάλμα αναφορικά με το θέμα. Είναι επίσης αβάσιμος ο παρεμφερής ισχυρισμός ότι γενικά δεν λήφθηκε υπόψη ο μέσος όρος της βαθμολογίας των υποψηφίων κατά τα τελευταία δέκα έτη σύμφωνα με το άρθρο 35B(4)(α).

Ως προς τα υπόλοιπα, ο αιτητής δεν έχει διευκρινίσει ποιος ήταν ο προηγούμενος κατάλογος στον οποίο αναφέρεται και με ποια ευκαιρία αναρτήθηκε. Εν πάση περιπτώσει δεν υπάρχει ισχυρισμός πως τα στοιχεία στα οποία στηρίχθηκε η Συμβουλευτική Επιτροπή και η ΕΕΥ όπως αυτά φαίνονται στον φάκελο, είναι εσφαλμένα. Δεν υπάρχει οποιαδήποτε συγκεκριμενοποίηση ή, πολύ λιγότερο, τεκμηρίωση της άποψης του αιτητή πως γενικά δεν υπολογίστηκαν ορθά οι μονάδες για την αρχαιότητα και την αξία. Δεν υπάρχει εισήγηση για κάποιο συγκεκριμένο λάθος, τα δε δεδομένα όπως φαίνονται στον σχετικό πίνακα, ελέγχονται ως ορθά. Η συναφής εισήγηση πως ο αιτητής "υπηρετούσε σε ανώτερη κλίμακα άρα σύμφωνα με το ρηθέν άρθρο [το 35B(4)(γ)] αφού κατείχε θέση που μπορούσε να προαχθεί έχει μόνο αυτός αρχαιότητα στη θέση αυτή έναντι των ενδιαφερομένων μερών", δεν συνάδει με τις πρόνοιες του Νόμου. Το άρθρο 35B(4)(γ) δεν εισάγει συγκριτικό μηχανισμό. Καθορίζει τις μονάδες ως προς την αρχαιότητα για τον κάθε λειτουργό. Εν πάση περιπτώσει, πρέπει να επισημανθεί ότι δόθηκαν στα ενδιαφερόμενα μέρη επιπρόσθετες μονάδες πάνω στη βάση των μηνών προϋπηρεσίας κατά την οποία δεν κατείχαν τα προσόντα για διορισμό στην "παρούσα" μόνιμή τους θέση και δεν προβλήθηκε κάποιος συγκεκριμένος ισχυρισμός για οποιοδήποτε σφάλμα στην αριθμητική αποτίμηση. Αντίθετα προς τον ισχυρισμό του αιτητή, η απόφαση για παραχώρηση μιας μονάδας στον Ι. Τερζή για επιπρόσθετα προσόντα ήταν ειδικά αιτιολογημένη όπως προκύπτει από το συσχετισμό της ίδιας της απόφασης με το "Σκεπτικό Αριθμητικής Αποτίμησης Πρόσθετων Προσόντων" που αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της.

3. Κακώς αναγνωρίστηκαν στο Ι. Τερζή ως υπηρεσία τα δυο χρόνια της απουσίας του στο εξωτερικό με άδεια χωρίς απολαβές αφού τέτοια άδεια με βάση τον Κανονισμό 9 των περί Εκπαιδευτικών Λειτουργιών (Καθορισμός Αναγνωρισμένης Υπηρεσίας για Σκοπούς Διορισμού, Προαγωγής και Προσavlήξεων) Κανονισμών του 1990 (Κ.Δ.Π. 143/90), δεν λογίζεται ως υπηρεσία.

Είναι ορθή η θέση των καθ' ων η αίτηση πως θα έπρεπε να μετρήσουν αυτά τα χρόνια με βάση την ειδική ρύθμιση του Κανονισμού 10. Η άδεια του Ι. Τερζή ήταν εκπαιδευτική (βλ. κ. 118) και οδήγησε μετά από σπουδές στο εξωτερικό στην απόκτηση πανεπιστημιακού διπλώματος ή τίτλου σε θέμα συναφές με τα καθήκοντα του. Επίσης το δίπλωμα ή ο τίτλος που απο-



κλήθηκε δεν θεωρείται απαραίτητο προσόν σύμφωνα με το σχέδιο υπηρεσίας της αμέσως ανώτερης θέσης και, συνεπώς, τα δυο χρόνια της απουσίας του ενδιαφερόμενου μέρους για τον πιο πάνω σκοπό ορθά μέτρησαν, όπως διαλαμβάνει ο Κανονισμός που αναφέρθηκε. Το γεγονός ότι με τον πιο πάνω τρόπο ο Ι. Τερζής απέκτησε πρώτο πανεπιστημιακό δίπλωμα ή τίτλο (ήταν απόφοιτος του ΑΤΙ και διορίστηκε ως εκπαιδευτής με βάση παλαιότερο σχέδιο υπηρεσίας) δεν αλλάζει τα πράγματα αφού με βάση το Σχέδιο Υπηρεσίας του Βοηθού Διευθυντή που ήταν η αμέσως ανώτερη θέση, δεν χρειαζόταν τέτοιο πανεπιστημιακό δίπλωμα ή τίτλος για να είναι υποψήφιος.

Για τους πιο πάνω λόγους, δεν έχει τεκμηριωθεί λόγος ακυρότητας. Η προσφυγή απορρίπτεται. Η προσβαλλόμενη απόφαση επικυρώνεται. Καμιά διαταγή για έξοδα.

*Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.*